

гр.Перник, 11 октомври, 2011год.

Административен съд – Перник, в закрито заседание на единадесети октомври две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря и в присъствието на прокурора, като разгледа докладваното от съдията адм.д. № **382** по описа за **2011** година на Административен Съд Перник и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 202 от АПК.

Н.Д.А. *** е останал недоволен от акт за спиране на административно производство № ***** на ръководителя на ТП на НОИ - РУ “СО” Перник. В законния срок е депозирана жалба срещу акта на административния орган с искане да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Административният орган не е взел становище съгласно предоставената му възможност по реда на чл. 198, ал. 2 от АПК.

Жалбата е процесуално допустима и основателна.

Съдът констатира, че акта за спиране е незаконосъобразен и подлежи на отмяна.

Независимо от изрични указания, дадени от Административен съд Перник, потвърдени и от касационната инстанция, административния орган не е изпълнил указанията за произнасяне по пенсионната преписка на жалбоподателя А., а на неотоносно към искането на жалбоподателя основание е приел, че са налице престъпни обстоятелства и следва да се спре производството пред него.

В тази връзка, настоящият съдебен състав е длъжен да констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до издаването на незаконосъобразен административен акт.

1. Престъпни обстоятелства не са констатирани в производството пред административния орган по разглеждане заявлението на жалбоподателя за отпускане на пенсия по реда на § 4, ал. 1 от ПЗР КСО.
2. Това, че според административният орган пред Административен съд Перник са давани “лъжливи” показания от допуснат до разпит свидетел, няма нищо общо със задължението му да се произнесе по пенсионна преписка, в която тези показания не обвързват административния орган по никакъв начин.
3. Подобно поведение от страна на длъжностно лице по пенсионно осигуряване предполага незаконосъобразни действия, оправдаващи бездействието и неспособността на административните служби да проведат успешно производството по събиране на убедителни доказателства, дали жалбоподателят може да се ползува от пенсиониране при условията на § 4, ал. 1 от ПЗР КСО или спрямо него тази разпоредба не намира приложение. Административният съд е сезиран с жалба срещу административен акт, законосъобразността на който следва да бъде преценена към момента на издаването му, а от друга страна, цитираната разпоредба на АПК, чл. 54, т. 3 и 5 въвежда

предпоставки, които не са налице - в хода на производството да се разкрият престъпни обстоятелства, както и те да са относими към изхода на разглеждания спор. Подадената жалба не е достатъчно основание за спиране на производството, не е такова дори и вече образувано досъдебно наказателно производство, за което административния орган не е намерил за необходимо да представя доказателства.

4. Административният орган в акта за спиране на административното производство се занимава само с това, че свидетелските показания били неверни, което не е основание за спиране на производство по искане на лице, за което няма данни да е вършило престъпление като е подал заявление за пенсиониране. Тези свидетелски показания не са дадени пред законово задължения административен орган, за произнасяне при обвързана компетентност по искането, каквито са указанията на съдилищата. Наличието или не на престъпление, евентуално извършено/неизвършено от неучастващо в производството пред административния орган лице, относно придобиване на право на пенсиониране при условията на сочената разпоредба от КСО не рефлектира върху търсения административен акт, който следва да бъде издаден в позитивен или негативен смисъл единствено по искането на жалбоподателя.
5. Следва да се посочи, че правото да се спре административното производство на основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от АПК, каквото е фактическото основание, също приложено в случая, се предхожда от събиране и представяне на доказателства за наличието на друго административно или съдебно производство. Спирането се постановява след представяне на удостоверение за това, издадено от органа, пред който преюдициалното производство е образувано. Въз основа на него органът е длъжен да изложи извърши преценка за наличието на преюдициалност, като изложи съображенията си за това в мотивите към акта за спиране.
6. На последно място, следва да се има предвид, че спиране на административно производство на някое от посочените основания изисква задължително пряка връзка между административното и други съдебни производства. Изложеното в акта за спиране е изброяване на факти, без да са във връзка и така поднесени не влияят на задължението на административния орган да постанови акт по същество на искането на жалбоподателя.

Изложеното налага отмяна на акта за спиране на административното производство.

Съдът указва на административния орган да изпълни адекватно указанията на Административен съд Перник, както и тези на Върховен административен съд по събиране на доказателства и по правилно прилагане на закона.

Съдът указва на жалбоподателя, че с оглед незаконосъобразни действия на длъжностното лице при ТП на НОИ Перник – неизпълнение на указания от влезли в сила съдебни актове, той, като засегнато от тези действия на административния орган лице, може да поиска налагане на наказание на конкретното длъжностно лице по реда на чл. 304 и сл. от АПК.

Във връзка с изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОТМЕНЯ акт за спиране на административно производство № ***** на Директор на ТП на НОИ /РУ "СО" – Перник, като незаконосъобразен.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за произнасяне по същество и изпълнение указания на Административен съд Перник, дадени в съдебно решение по адм. дело № 470/10 и решение № 6617/12.V.2011 на ВАС, VI отделение, както и по настоящото определение.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-мо дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия:/п/